

DIECEZJA JOLIET
PASTORALNE ZASADY DOTYCZĄCE SEKSUALNEGO NADUŻYCIA OSÓB
NIELETNICH

1 czerwca 2003

I. WPROWADZENIE

14 czerwca 2002 roku Konferencja Biskupów Stanów Zjednoczonych zatwierdziła *Statut ochrony dzieci i osób nieletnich*. Celem *Statutu* jest wprowadzenie zasad uzdrowienia i pojednania z ofiarami seksualnego nadużycia nieletnich; zagwarantowanie efektywnej współpracy w odpowiedzi na zarzuty seksualnego nadużycia nieletnich; zapewnienie odpowiedzialności postępowania; jak również, zabezpieczenie wiernych w przyszłości. 8 grudnia 2002, Konferencja Biskupów przedstawiła *Podstawowe normy postępowania z zarzutami seksualnego nadużycia nieletnich*. Normy, zaaprobowane przez Papieża Jana Pawła II, weszły w życie z dniem 1 marca 2003 r. . Każda diecezja w Zjednoczonych Stanach jest zobowiązana do wypracowania szczegółowych zasad postępowania, aby: 1) szybko i skutecznie reagować na wszystkie zarzuty, 2) wykazać duchow¹, pastersk¹ i emocjonaln¹ opiekê ofiarom nadużycia, 3) zapewnić otwart¹ i uczciw¹ komunikację, 4) przeanalizować zasady sprawdzania seminarzystów i osób zatrudnionych w duszpasterstwie mających kontakt z dziećmi i osobami nieletnimi, 5) zapewnić bezpieczne środowisko dla dzieci, 6) wprowadzić konsekwentn¹ karê dla winnych nadużycia, nie wykluczając zwolnienia ze stanu duchownego jeżeli to będzie wymagane.

Aby odpowiedzieć duszpastersko i skutecznie na wszystkie przypadki seksualnego nadużycia Diecezja Joliet po raz pierwszy wprowadziła zasady postępowania w czerwcu 1990 r. Zasady te zostały zmodyfikowane we wrześniu 1993 r. i w czerwcu 1997r. Obecna korekta (1 czerwiec 2003) zawiera klauzule *Statutu dla ochrony dzieci i osób nieletnich* i przedstawia *Podstawowe zasady postępowania z zarzutami seksualnego nadużycia nieletnich*.

A. Cel

Zasady postępowania mają zapewnić ochronê nieletnich i osób upośledzonych przed nadużyciami ze strony duchownych, pracowników kościelnych i ochotników. Mają dostarczyć jasnych wskazań zapobiegania seksualnym nadużyciom, ochronie dzieci i osób upośledzonych, jak również, mają wskazać drogi postępowania z ofiarami nadużycia, ich rodzinami, środowiskiem społecznym i oskarżonym.

B. Zakres

Zasady postępowania odnoszą się do wszystkich zarzutów seksualnego nadużycia osób nieletnich i upośledzonych ze strony pracowników kościelnych, tzn. księży i duchownych zatrudnionych w Diecezji Joliet, jak też wszystkich pracowników i ochotników diecezjalnych szkół i ośrodków duszpasterskich.

C. Zasady

- Seksualne nadużycie jest grzechem i przestępstwem, które niszczy zaufanie.

- Osoby nieletnie i upoœledzone potrzebuj¹ ochrony przed seksualnymi nadu¿yciami.
- Uzdrawianie jest procesem koniecznym dla osób pokrzywdzonych, ich rodzin i wiernych.
- Współpraca z rodzicami, w³adzami cywilnymi i innymi urzêdami zapewni bezpieczne œrodowisko.
- Sta³a współpraca z w³adzami cywilnymi zapewni ochronê wszystkim zaangażowanym.
- Sprawdzanie przesz³oœci osób zatrudnionych pomaga w utrzymaniu bezpiecznego œrodowiska dla dzieci.
- Ewaluacja i edukacja s¹ konieczne dla osób pracuj¹cych duszpastersko w Koœciele;
- Współpraca musi byæ szczera, otwarta i uczciwa.

II. ROZPROWADZENIE

Kopiê zasad postêpowania maj¹ otrzymaæ ksiê¿a, duchowni, jak te¿ osoby zatrudnione - lub ochotnicy - pracuj¹cy w urzêdach diecezjalnych, takich jak parafie, szko³y itp. Osoby te musz¹ na piœmie potwierdziæ otrzymanie *Zasad postêpowania*. *Zasady postêpowania* s¹ dostêpne w jêzyku angielskim i hiszpañskim na stronie internetowej: www.dioceseofjoliet.org.

III. OKREœLENIE POJÊÆ

A. Relacja duszpasterska

Relacja duszpasterska jest relacj¹ miêdzy osob¹ reprezentuj¹c¹ Koœció³ a kimkolwiek innym w czasie pe³nienia misji lub pos³ugi. Osoby w relacjach duszpasterskich wyrażaj¹ biskupów, ksiê¿y, diakonów, braci zakonnych, siostry zakonne, asystentów duszpasterskich, ministrów m³odzie¿y, ministrów liturgii, duchowych dyrektorów i doradców. W³¹czeni do tej grupy s¹ równie¿ diecezjalni, parafialni i szkolni pracownicy i ochotnicy.

B. Nadu¿ycie seksualne

Jakiegokolwiek seksualne zachowanie osoby zatrudnionej przez diecezjê lub parafiê, które jest bezprawne i niezgodne z moralnym nauczaniem Koœció³a, w stosunku do osoby ma³oletniej (poni¿ej 18 roku ¿ycia) lub osoby upoœledzonej. Dotyczy to równie¿ zachowañ seksualnych osób diecezjalnych lub parafialnych zatrudnionych w charakterze terapeutyczno duszpasterskim w odniesieniu do innych osób doros³ych.

C. Duchowny

Biskup, ksiêdz lub diakon.

D. Urz¹d diecezjalny

Instytucja, koœció³, szko³a, agencja, programy i dzia³ania, które s¹ w³asnoœci¹ lub s¹ zarz¹dane przez Diecezjê Joliet lub jej pracowników.

E. Pracownik Koœció³a

Osoba (œwiecka, religijna, lub duchowny) zatrudniona przez diecezjê, parafiê, szko³ê albo instytucjê koœcieln¹.

F. Ekstern

Duchowny pracuj¹cy na zewn¹trz diecezji, do której przynale¿y (jest incardynowany).

G. Inkardynowany

Podw³adny biskupowi okreœlonej diecezji.

H. Nieletni

Osoba, która nie ukoñczy³a 18 roku ¿ycia.

I. Ochotnik

Osoba, która pracuje bez wynagrodzenia w okreœlonych urzêdach lub organizacjach diecezjalnych, parafialnych lub szkolnych.. Ochotników mog¹ stanowiaæ - lecz nie musz¹ - trenerzy, kierownicy duchowni, ministrowie Eucharystii, katecheci, kierowcy, personel medyczny, osoby towarzyszy¹ce przy zbiorowych wyjazdach.

J. Rzecznik sprawiedliwoœci

Osoba dzia³aj¹ca w roli obroñcy kogoœ lub czegoœ w kanonicznym prawnym postêpowaniu.

K. Osoba upoœledzona

Osoba, która, z powodu braków intelektualnych, fizycznego kalectwa, duchowych potrzeb, lub umys³owej choroby, jest niezdolna do pe³nego samodzielnego funkcjonowania i do podejmowania dojrza³ych decyzji. Dotyczy te¿ osób, które samodzielnie nie s¹ zdolne do wykonywania codziennych zajêæ, wykonywaæ zawodu lub realizowaæ swojego powo³ania.

IV. EDUKACJA

œwiadomoœæ istniejêcego problemu jest pierwszym krokiem do ochrony dzieci i osób upoœledzonych przed seksualnym nadu¿yciem. Dotyczy to informacji na temat rzeczywistych problemów zagro¿enia dzieci, oznak nadu¿yæ, œwiadomoœci czym jest nadu¿ycie, oznak przymusowych i wykorzystuj¹cych zachowañ seksualnych, samoobrony, utrzymaniem odpowiednich relacji miêdzyosobowych, stworzenie bezpiecznego œrodowiska, zg³aszania przypadków seksualnych nadu¿yæ i informacja o ich skutkach.

Program edukacji „Virtus”, *Ochrona Dzieci Bo¿ych*, program bezpiecznego œrodowiska, bêd¹ wprowadzane w ¿ycie w Diecezji przez duchownych, œrodki diecezjalne, parafialne i œwieckie, jak te¿ przez ochotników. Bêd¹ mogli z nich równie¿ korzystaæ rodzice i opiekunowie dzieci. Dzieci i m³odzie¿ otrzymaj¹ odpowiednie instrukcje stosownie do ich poziomu wiekowego (*USCCB Statut 12*).

Duchowieñstwo, pracownicy koœcielni, parafialni i szkolni, jak te¿ ochotnicy, którzy s¹ zaangażowani w pracê z dzieæmi i osobami upoœledzonymi otrzymaj¹ kopiê *Regulaminu postêpowania z nieletnimi*. Jest to zbiór przyjêtych zachowañ i informacji dla pracowników Koœcio³a, którzy maj¹ regularny kontakt z dzieæmi i m³odzie¿¹ *USCCB*

Charter 6). Regulamin postępowania jest dostępny na diecezjalnej stronie internetowej: www.dioceseofjoliet.org.

Będą również dostępne - wydrukowane i publikowane co jakiś czas - specjalne formularze umożliwiający zgłaszanie nadużyć (USCCB Charter 2).

Rada Kasiańska jest odpowiedzialna za opracowanie programów formacyjnych dla księży aby pomóc im w realizacji kapłańskiego powołania (USCCB Charter 17).

V. SPRAWDZANIE

Wszyscy pracownicy urzędów diecezjalnych, parafialnych, szkolnych oraz wszyscy ochotnicy będą poddawani sprawdzeniu przy użyciu dostępnych środków i metod zabezpieczonych prawem (USCCB Charter 13). Osoba, która dopuściła się nadużycia seksualnego nie będzie mogła być ani zatrudniona ani nawet jako ochotnik dopuszczona do pracy w diecezji, parafii czy szkole.

A. Pracownicy świeccy

Wszyscy ubiegający się o zatrudnienie w diecezji, urzędach i agencjach diecezjalnych, szkołach parafialnych podstawowych i średnich, będą musieli wypełnić prośbę o zatrudnienie, która zawiera:

1. Historię zatrudnienia, z podaniem zajmowanych stanowisk, dat, imion i nazwisk bezpośrednich przełożonych, numerów telefonów, powodów zmiany miejsca zatrudnienia;
2. Zarzuty fizycznego albo seksualnego nadużycia - jeżeli takie zostało postawione - z uwzględniającą postępowanie cywilne lub karne, jeżeli takie miały miejsce;
3. Podpisana autoryzacja uprawniająca zatrudniającego do sprawdzenia historii zatrudnienia kandydata.

B. Nauczyciele

Nauczyciele ubiegający się o pracę w diecezjalnych szkołach drugiego stopnia oraz w programach nauczania religii wypełnią formularz identyczny jak pracownicy świeccy. Nauczyciele szkół podstawowych wypełnią formularz przygotowany przez *Biuro szkół katolickich*.

C. Pracownicy zaopatrzenia

Jeżeli jakkolwiek instytucja diecezjalna, parafialna lub szkolna posiada kontakt z firmami zaopatrzeniowymi, zatroszczy się o pisemną gwarancję przedstawioną przez daną firmę, iż jej pracownicy posiadają w szczególności historię zatrudnienia, nigdy nie byli uznani winnymi jakiegokolwiek przestępstwa, nie cięli na nich oskarżenia o nadużyciach seksualnych lub używania narkotyków, oraz, że ich pracownicy przebywają w miejscach o charakterze edukacyjnym czy szkolnym nie są zagrożeniem dla dzieci.

D. Ochotnicy

Wszyscy ochotnicy posiadający stały, regularny kontakt z nieletnimi (jak również ci, którzy mają nawet jednorazowy kontakt z nieletnimi podczas wyjazdów poświęconych z noclegami) są zobowiązani do wypełnienia kwestionariusza informacyjnego. Dotyczy to

ochotników parafialnych i szkolnych programów religii, urzędów i agencji diecezjalnych, szkół drugiego stopnia, oraz czynności związanych z ich działalnością¹. Do ochotników mogą należeć - lecz nie muszą - trenerzy, kierownicy duchowni, ministrowie Eucharystii, katecheci, kierownicy, personel medyczny, osoby towarzyszące przy zbiorowych wyjazdach.

E. Osoby zakonne

Gdy osoba zakonna jest przedstawiana do zatrudnienia, przeniesienia lub zamieszkania w instytucji lub agencji diecezjalnej, parafii lub szkole - nawet z powodu jakiegokolwiek okazji w diecezji - jej właściwy przełożony powinien przedstawiać biskupowi pisemne oświadczenie odnośnie jej statusu, przeszłości, charakteru i reputacji w stosunku do każdego duchownego ubiegającego się o uprawnienia do posługi sakramentalnej w diecezji, jak też, ujawnienia aktualnych lub domniemych zarzutów seksualnych nadużywa. Oświadczenie takie powinno zawierać informacje o zdolności danej osoby do podjęcia pracy duszpasterskiej. W przypadku jakichkolwiek posądzeń o nadużycia seksualne, powinna być również dołączona informacja na temat nadużycia i podjętych decyzjach. Jeżeli posądzenia są wiarygodne, duchowny nie będzie mógł podjąć pracy duszpasterskiej w diecezji.

F. Księża / diakoni ubiegający się o zatrudnienie lub o inkardynację

Gdy osoba duchowna stara się o inkardynację, jego biskup lub przełożony zakonny musi udostępnić biskupowi wszystkie informacje dotyczące jej aktualnych lub domniemych nadużywa seksualnych. Dotyczy to wszystkich informacji które nasuwają wątpliwości odnośnie jej zdolności do podjęcia pracy duszpasterskiej. Biskup lub przełożony zakonny jest zobowiązany dostarczyć pisemne oświadczenie odnośnie jej statusu, przeszłości, charakteru i reputacji dla każdego z kandydatów. W przypadku jakichkolwiek posądzeń o nadużycia seksualne, powinna być również dołączona informacja na temat nadużycia i podjętych decyzjach. Jeżeli posądzenia są wiarygodne, duchowny nie będzie mógł podjąć pracy duszpasterskiej w diecezji.

G. Księża / diakoni ubiegający się o zatrudnienie w innej diecezji

Wpierw nim duchowny rozpocznie pracę duszpasterską¹, zamieszkanie czy też przejście do innej diecezji, jego biskup diecezjalny dostarczy biskupowi nowej diecezji wierny i kompletny opis informacji o nim, włącznie z informacjami na temat jego przeszłości, pracy i zdolności do podjęcia nowej pracy, lub też przedstawi jakiegokolwiek informacje z jego przeszłości, które potencjalnie czyni go zagrożeniem dla nieletnich. W przypadku posądzenia o nadużycie seksualne, powinna być również dołączona informacja na temat nadużycia i podjętych decyzjach, nawet jeżeli duchowny będzie tylko zamieszkiwać na terenie swojej wspólnoty zakonnej (*USCCB Charter 14*).

H. Kandydaci do stanu duchownego i diakonatu

Diecezja przygotowuje właściwe sposoby i metody sprawdzania kandydatów ubiegających się o przyjęcie do seminarium i do posługi diakonańskiej. Przesłanie kandydatów będzie sprawdzana przez Biskupa i jego pracowników. W ciągu lat formacji kandydatów do kapłaństwa i diakonatu będą przeprowadzane oceny ich zachowania. Doprowadzi to do

otrzymania pe³nego psychologicznego obrazu o seminarzyœcie lub kandydacie do diakonatu.

VI. ZGŁASZANIE NADUŻYŃ

Wszyscy pracownicy zatrudnieni w diecezji, parafiach, szko³ach, którzy maj¹ uzasadnione podejrzenia o przypadku nadużycia seksualnego dotycz¹ce pracownika diecezjalnego, parafii lub szko³y s¹ zobowi¹zani w sumieniu aby poinformowaæ o tym fakcie w³adze cywilne (*USCCB Charter 4*).

Pewn¹ grupê osób (m.in. pracownicy szó³ i opieki nad dzieæmi, personel medyczny, pracownicy socjalni, pracownicy poradni psychiatrycznych, oraz opiekunowie wakacyjni) prawo Stanu Illinois uwaŹa w sposób specjalny za osoby zobowi¹zane do udzielenia takich informacji. Posiadaj¹c wiarogodne informacje na temat nadużycia fizycznego lub seksualnego zobowi¹zani oni s¹ aby zg³osiæ taki przypadek do *Departamentu dzieci i s³uŹb rodzinnych (Department of Children and Family Services DCFS)*. Duchowni naleŹ¹ do osób, które z natury rzeczy s¹ zobowi¹zani do informowania o nadużyciach seksualnych nieletnich. Nadużycia w stosunku osób upoœledzonych powinny byæ zg³aszane do w³aœciwych agencji stanowych.

Informacja o nadużyciu seksualnym powinna dotrzeæ do *Reprezentanta osoby nadużytej seksualnie*. Skargi odnoœnie cz³onków wspólnot zakonnych maj¹ byæ takŹe zg³aszane do *Reprezentanta osoby nadużytej seksualnie* oraz do w³aœciwego prze³oŹonego zakonnego.

Pouczenie w jaki sposób zg³aszaæ skargê znajduje siê na diecezjalnej stronie internetowej, jak teŹ w kaŹdym biurze parafialnym, w biurach diecezjalnych, jak teŹ, jest publikowane w og³oszeniach. Ofiary naduŹyæ s¹ pouczone i wspierane w ich prawach zg³aszania nadużycia do w³adz cywilnych (*USCCB Charter 4*).

Gdy osoba zg³asza zarzut seksualnego nadużycia, osoba ta bêdzie zawsze traktowana z szacunkiem i pastersk¹ trosk¹. *Reprezentant osoby nadużytej seksualnie* poinformuje osobê zg³aszaj¹c¹ nadużycie seksualne o jej prawach aby przedstawiaæ ten zarzut w³adzom cywilnym (*USCCB Charter 4*).

VII. REPREZENTANT OSOBY NADUŻYTEJ SEKSUALNIE

Reprezentant osoby nadużytej seksualnie jest wyznaczony przez biskupa w celu zapewnienia natychmiastowej opieki duszpasterskiej osobie nadużytej seksualnie lub upoœledzonej przez ksiêdza, osobê zakonn¹, pracownika koœcielnego lub ochotnika (*USCCB Charter 2, Norms 3*).

Zadaniem *Reprezentanta osoby nadużytej seksualnie* jest:

„Zebraæ informacje dotycz¹ce nadużycia seksualnego.

„Najszybciej jak to moŹliwe skontaktowaæ siê z rodzin¹ osoby nadużytej seksualnie.

„Z uwag¹ i zrozumieniem wys³uchaæ osoby poszkodowanej.

„Poinformowaæ o nadużyciu w³adze cywilne i wspó³pracowaæ z nimi zgodnie z prawem.

„Doradziaæ i dopomóc osobie poszkodowanej w zg³oszeniu nadużycia w³adzom cywilnym.

„Poinformowaæ Biskupa i *Komitet rewizyjny* o nadu¿yciu.

„Zg³osiæ informacje o jakimkolwiek anonimowym nadu¿yciu seksualnym lub pos¹dzeniu *Komitetowi rewizyjnemu*, jeœli nawet pos¹dzenie takie nie zawiera dostatecznych informacji w celu wszczêcia dochodzenia.

„Informowaæ osobê poszkodowan¹ o pracach i decyzjach *Komitetu rewizyjnego*.

„Prowadziæ pe³n¹ dokumentacjê odnoœnie ka¿dej sprawy o nadu¿ycie.

VIII. TROSKA DUSZPASTERSKA

A. Opieka nad poszkodowanym

Diecezja Joliet zatroszczy siê o osobê nadu¿yt¹ seksualnie. Dlatego te¿, zajmie siê ka¿dym nadu¿yciem seksualnym w sposób bezpoœredni, w³açciwy i poufny.

Reprezentant osoby nadu¿ytej seksualnie udzieli natychmiastowej pomocy ofierze nadu¿ycia. Pomoc psychiatryczna zostanie udostêpniona poszkodowanemu zgodnie z zaleceniem *Komitetu rewizyjnego*. Mo¿e ona dotyczæ poradnictwa, kierownictwa duchowego, opieki spo³ecznej i innych form pomocy (*USCCB Charter 1*).

B. Opieka nad oskar¿onym

W czasie wyjaœniania nadu¿ycia seksualnego zostan¹ podjête wszystkie kroki w trosce o dobre imiê oskar¿onego. Oskar¿ony zostanie zachêcony aby skorzysta³ z prawnej pomocy cywilnej i kanonicznej. Jeœli zajdzie potrzeba, duchowny zostanie poddany ewaluacji medycznej i psychiatrycznej, tak daleko aby nie przeszkadza³o to w prowadzeniu œledztwa przez w³adze cywilne.

C. Opieka nad wiernymi

W trosce o wiernych w œrodowisku w którym zaistnia³ fakt nadu¿ycia seksualnego i z którego usuniêto osobê duchown¹ zostanie zorganizowane spotkanie pomiêdzy przedstawicielami *Pasterskiego zespo³u odpowiedzi* i przedstawicielami wspólnoty wiernych w celu okreœlenia potrzeb wiernych. *Pasterski zespo³ odpowiedzi* zaoferuje odpowiedni¹ pomoc duszpastersk¹ (duchow¹ i psychologiczn¹) osobom, które tego wymagaj¹. Do *Zespo³u odpowiedzi* nale¿¹: biskup lub jego reprezentant oraz jedna lub wiêcej osób z nastêpuj¹cych grup: wicariusz generalny lub jego delegat (rep. ksiê¿y); dyrektor szko³y lub jego delegat (rep. œrodowisko szko³y); dyrektor nauczania religii lub jego delegat (reprezentuje katechetów oraz duszpasterstwo m³odzie¿y); proboszcz parafii lub jego delegat (reprezentuje wiernych i ochotników); prze³o¿ony zakonny lub jego delegat (dla osób zakonnych); jak te¿ eksperci i specjaliœci.

Diecezja uczyni wszystko aby otoczyæ trosk¹ wspólnotê parafialn¹.

IX. KOMITET REWIZYJNY

Zadaniem *Komitetu rewizyjnego* jest ocena oskar¿enia o nadu¿ycie seksualne dotycz¹ce duchownego, osoby zakonnej lub œwieckiej zatrudnionej lub pracuj¹cej ochotniczo w diecezji, parafii lub szkole i przekazanie uwag biskupowi (*USCCB Charter 2, USCCB Norms 4, 5.*)

A. Cz³onkostwo

Komitet rewizyjny, którego członków wyznacza Biskup składa się z nie mniej niż dziewięciu i nie więcej niż jedenastu osób, które cieszą się nienaganną reputacją i osłd dem. Większość członków stanowi świeccy, nie będący zatrudnieni w instytucjach diecezjalnych. Biskup, wybierając członków komitetu konsultuje się z *Diecezjalną radą duszpasterską* oraz *Radą kapłańską*.

Jeden z członków musi posiadać specjalistyczną wiedzę w leczeniu seksualnego nadużycia nieletnich. Jeden z członków powinien być rodzicem nieletniego. Jeden z członków powinien być proboszczem. *Komitet* powinien zawierać także specjalistów w dziedzinie życia społecznego, prawa cywilnego oraz leczenia wypaczeń natury seksualnej. Jeżeli jest to możliwe, jeden osobę może stanowić ofiara seksualnego nadużycia lub jego rodzic.

Doradcami *Komitetu* mogą być przedstawiciele biskupa, prawnicy kościelni, kanclerz, adwokat diecezjalny oraz reprezentant osoby nadużytej seksualnie.

B. Okres

Członkowie *Komitetu* są wyznaczeni na okres pięciu lat, po których mogą być wyznaczeni ponownie (*USCCB Norms 5*). Biskup ma prawo, aby w każdym momencie odwołać członka *Komitetu*.

C. Oficerowie

Rocznie członkowie wybierają spośród siebie przewodniczącego i wiceprzewodniczącego *Komitetu*.

D. Posiedzenia

Komitet rewizyjny spotyka się przynajmniej sześć razy rocznie, chyba że istnieje inna potrzeba. Zwyczajnie, w spotkaniach członkowie uczestniczą osobiście, jakkolwiek możliwość komunikacji telefonicznej jest też możliwa.

E. Wnioski i wskazania

Przynajmniej sześciu członków *Komitetu rewizyjnego* musi przedstawiać wnioski i podawać wskazania.

F. Komunikacja

Komitet rewizyjny poinformuje o swoim postępowaniu następujące osoby:

- „biskupa, poprzez osobę jego sekretarki;
- „osobę poszkodowaną, poprzez osobę jej reprezentanta;
- „oskarżonego (duchowny), poprzez osobę jego przełożonego duchownego;
- „oskarżonego (świecki), poprzez osobę jego przełożonego;

G. Obowiązki

- Przedstawiać oskarżenia o nadużyciu seksualnym w sędziom cywilnym i współpracować z nimi.
- Przekazywać informacje o nadużyciu przełożonemu duchownemu.

- Przeprowadziæ dochodzenie w zgodzie z prawem kanonicznym. Dochodzenie takie mo¿e zawieraæ zatrudnienie detektywów i ekspertów w sprawie nadu¿yæ.
- U¿yæ wszystkich rozumnych œrodków w sprawdzaniu oskar¿eñ.
- Dokonaæ analizy i oceniæ wiarygodnoœæ zarzutów o nadu¿ycie seksualne nieletnich lub osób upoœledzonych dokonane przez duchownych, pracowników koœcielnych lub ochotników.
- Przedstawiæ biskupowi sugestie odnoœnie osoby oskar¿onej.
- Zgromadzenie dowodów oskar¿eñ i dzia³alnoœci *Komitetu rewizyjnego*.
- Co dwa lata przeprowadziæ ocenê zasad postêpowania diecezji odnoœnie zarzutów o nadu¿ycia seksualne i przedstawiæ biskupowi sugestie.
- Dopomóc nowym cz³onkom zapoznaæ siê z zasadami postêpowania, *Statutami*, oraz *Normami* i *Regulaminem postêpowania*.
- Dostarczyæ biskupowi materia³ów dla *Biura ochrony dzieci i m³odzie¿y USCCB* oraz do informacji katolików w diecezji.

X. PROCES REWIZYJNY

W procesie rewizyjnym, na pierwszym miejscu zostan¹ zabezpieczone prawa i bezpieczeñstwo wszystkich osób, bêd¹ respektowane prawa osoby zg³aszaj¹cej nadu¿ycie, jak te¿ i osoby o nie oskar¿onej. Oskar¿eni bêd¹ poinformowani o nim przez swojego w³aœciwego prze³o¿onego; w przypadku ksiêdza, przez wikariusz generalnego, który przedstawi zarzut i zapyta o jego wyjaœnienie.

Wpierw nim bêdzie mia³o miejsce jakiegokolwiek dochodzenie, biskup - wed³ug swojego uznania - mo¿e natychmiast zawiesiæ oskar¿onego w wykonywanej pracy. Oskar¿ony zostanie poinformowany, ¿e od tego momentu nie ma prawa kontaktu z ofiar¹ nadu¿ycia lub jej rodzin¹. Jeœli oskar¿ony jest duchownym, biskup mo¿e poddaæ go ewaluacji medycznej i psychiatrycznej, jeœli nie przeszkadza to w prowadzeniu œledztwa przez w³adzê cywiln¹. (*USCCB Charter 5*). Proces rewizyjny musi przebiegaæ zgodnie z przepisami prawa kanonicznego (*USCCB Norms 6*).

Oskar¿ony i oskar¿yciel bêd¹ informowani o stanie procesu rewizyjnego.

A. Rewizja wstêpna

W momencie gdy do *Komitetu rewizyjnego* wp³ynie oskar¿enie o nadu¿yciu seksualnym *Komitet* rozpocznie wstêpn¹ rewizjê, która zawiera: 1) sprawdzenie informacji o dokonanym nadu¿yciu; 2) zgromadzenie innych informacji jeœli s¹ one dostêpne; 3) ocena bezpieczeñstwa osób nieletnich i upoœledzonych; 4) zdecydowanie, czy oskar¿ony powinien byæ zawieszony w wykonywaniu pracy; 5) przestrzeganie zasad wspó³pracy z w³adzami cywilnymi zgodnie z przepisami prawa.

Zwyczajnie, *Komitet rewizyjny* w ci¹gu dwóch tygodni od momentu zg³oszenia nadu¿ycia zakoñczy rewizjê wstêpn¹. Rewizja taka mo¿e byæ opóŹniona na wniosek w³adz cywilnych prowadz¹cych œledztwo.

B. Rewizja wszechstronna

Rewizja wszechstronna ma miejsce natychmiast po zakoñczeniu rewizji wstêpnej.

Rewizja taka mo¿e byæ ze s³usznymi przyczynami opóŹniona.

W sytuacji gdy oskarżony zaprzeczy postawionym oskarżeniom, *Komitet rewizyjny* zatroszczy się o zgromadzenie wszystkich dodatkowych informacji.

Gdy *Komitet rewizyjny* zakończy śledztwo przedstawi oskarżonemu dowody dotyczące oskarżenia. Dla dobra osób, oskarżony podpisze zgodę aby zgromadzone informacje zostały wykorzystane jedynie w prowadzonym dochodzeniu, oraz w procesie kanonicznym lub cywilnym. Oskarżony może przedstawić *Komitetowi rewizyjnemu* pisemne odpowiedzi na każdy z postawionych zarzutów.

Komitet po sprawdzeniu wszystkich oskarżeń, w zależności od ich zawartości, przedstawi biskupowi uwagi zgodne ze *Statutem dla ochrony dzieci i osób nieletnich*, które mogą sugerować: 1) Czasowe zawieszenie oskarżonego w wykonywaniu pracy. 2) Trwałe usunięcie oskarżonego z miejsca pracy. 3. Przywrócenie oskarżonemu prawa do pracy. 4) Podjęcie innych działań, jeżeli zachowanie oskarżonego było niewłaściwe lecz nie dopuścił się w nim nadużycia seksualnego.

C. Rewizja dodatkowa

Po zakończeniu dochodzenia przez *Komitet rewizyjny* i po przedstawieniu wskazań biskupowi, zarówno oskarżony jak i oskarżyciel mogą wnieść pisemny wniosek o ponowne sprawdzenie zarzutów. Wniosek taki powinien zawierać uwagi osoby na temat dochodzenia i jej trwania, z podaniem - jeżeli istnieje - dodatkowych wyjaśnień. *Komitet* może przyjąć lub odrzucić wniosek.

Biskup albo *Komitet rewizyjny* mogą rozpocząć rewizję dodatkową jeżeli uznają ją za wskazaną.

Po przeprowadzeniu przez *Komitet rewizyjny* rewizji dodatkowej i po przeanalizowaniu dawnych i nowych informacji *Komitet* zadecyduje czy wcześniejsze wskazania podane biskupowi powinny być utrzymane, zmienione lub ich wykonanie powinno być zagwarantowane.

XI. ODPOWIEDŹ NA ZARZUTY

Po zakończeniu dochodzenia *Komitet rewizyjny* przedstawi biskupowi wskazania odnośnie zdolności oskarżonego do wykonywania duszpasterstwa, pracy lub do występowania w charakterze ochotnika.

A. Prawdziwe oskarżenie

Gdy w opinii *Komitetu rewizyjnego* oskarżenie okazało się prawdziwe, osoba zostanie na stałe usunięta z publicznego duszpasterstwa w diecezji i pozbawiona prawa do duszpasterstwa w jakiegokolwiek innej diecezji. W stosunku do takiej osoby zostaną zastosowane przepisy *Prawa kanonicznego* usuwające duchownego z duszpasterstwa, z zajmowanych funkcji, pozbawiające go prawa do przebywania na wskazanym terytorium i zakazujące mu publicznego uczestniczenia w eucharystii (*USCCB Norms 9*).

B. Fałszywe oskarżenie

Gdy w opinii *Komitetu rewizyjnego* oskarżenie okazało się fałszywe, biskup może przywrócić oskarżonemu posiadane stanowiska i funkcje. Jednakże biskup - jeżeli uzna za stosowne - może nie przywrócić duchownego na poprzednie stanowisko, lecz powierzyć mu inne zadania.

Diecezja otoczy duszpasterską troską duchownego fałszywie oskarżonego. Zatrączy się o opiekę psychiatryczną nad nim pomocną w wyjąciu ze stresu. Zwróci także duchownemu poniesione koszty jakie wyda na adwokata. Uczyni wszystko aby przywrócić oskarżonemu dobre (*USCCB Norms 13*).

XII. ZGODA POUFAŁOŚCI

Diecezja nie zgodzi się na poufną ugodę z wyjątkiem bardzo poważnych powodów przedstawionych przez osobę poszkodowaną (*USCCB Charter 3*).

XIII. DOKUMENTACJA I RAPORTOWANIE

Kanclerz zachowa wszystkie pisemne dokumenty zgromadzone przez *Komitet rewizyjny*, jego posiedzeń i decyzji.

Wszystkie zgromadzone informacje są poufne. Jednakże, osoby reprezentujące prawo cywilne mogą mieć dostęp do niektórych dokumentów. O przypadku takim oskarżony zostanie poinformowany przez *Komitet rewizyjny*.

Informacje zgromadzone przez lekarzy psychiatrów, szczególnie z tymi o leczeniu alkoholowym lub narkotycznym mogą być poufne lub ujawnione w zależności od wskazań federalnych przepisów stanu Illinois.

Diecezja otwarcie i szczerze poinformuje o nadużyciach seksualnych zachowując konfidencjalność i prywatność w szczególności, gdy dotyczy to wspólnoty wiernych (*USCCB Charter 7*).

Każdego roku diecezja przedstawi publiczny raport dotyczący wprowadzanie w życie zasad postępowania w przypadku nadużywania współpracujących z *Narodowym komitetem rewizyjnym*.

XIV. ZASADA PODWŁADNOŚCI

Kopia, jak też zmiany dokonane w zasadach postępowania, zostaną przekazane *Konferencji Biskupów Episkopatu Stanów Zjednoczonych* w ciągu trzech miesięcy od ich wejścia w życie (*USCCB Norms 2*).